

[Iver Poulsen.]

man ikke blive ved med i resolutioner at snakke om, hvad man ville gøre og burde gøre, men der måtte handles; det var det, vi gjorde, og det glemte de to partier måske.

I hvert fald skrev Jyllands-Posten den 27. oktober i år i en udtalelse i forbindelse med fremsættelsen af de to partiers forslag til beslutning — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Når venstres og de konservatives forslag har fået karakter af et forslag til beslutning, skyldes det, at det kom bag på de to partier, at de uafhængige allerede fremsatte et konkret lovforslag nu. Skulle de to partier være med, var der ikke tid for dem til at udarbejde et egentligt lovforslag.“

Jeg vil nødig tro, det er rigtigt, at to partier, der råder over så mange medlemmer, så megen politisk indsigt og så megen gammel politisk arbejdskraft, ikke i løbet af to år skulle kunne få tid til at udarbejde et ændringsforslag til en lov, som alle, da den blev gennemført, kunne se virkede i en afgjort socialistisk retning, sådan som det radikale Middelfart Venstreblad udtrykte det.

Derefter nævner det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at vi i vort lovforslag ikke har medtaget ønsket om, at fortsættelseskasserne fortsat skulle være et led i den offentlige sygeforsikring. Nej, det har vi ikke medtaget, og jeg beklager, at vi ikke har været opmærksom på det. Sådan kan der være forskellige ting; men der var dog den mulighed, at det, man her efterlyser fra konservativ side, kunne indpasses i vort lovforslag ved et ændringsforslag. Jeg har endnu ikke, tror jeg, hørt noget større lovforslag blive behandlet her i tinget, uden at man har hørt det udtryk, at „disse enkeltheder må vi se på i et udvalg“. Det kunne der være god anledning til at sige også om dette lovforslag.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen var forundret over, at vi taler om frihed og grundlovssikrede rettigheder samtidig med, at vi ønsker at påtvinge alle sygekasser pligt til at yde tilskud til dispensationsmedicin. Jeg ser ikke det ærede medlem i salen nu, og det ærede medlem var måske heller ikke til stede, da jeg begrundede, hvorfor vi havde taget denne

bestemmelse med. Jeg mener, at den er så sagligt begrundet, at den ikke behøver nogen nærmere forklaring.

(Kort bemærkning).

Peter Larsen: Jeg ønsker kun at gøre den korte bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der nu har oplyst os om, at han ikke læser venstrepressen, at det jo også stod i andre blade. Bemærkningen om, at han ikke læser venstrepressen, synes jeg i og for sig var meget interessant, når man tænker på, at den blev fremsat af en partiformand og en partiordfører. Det kunne måske være nyttigt at orientere sig om, hvad andre partier skriver, og jeg tror, at det er almindelig kutyme her i salen, at man gør det, men det står selvfølgelig til det ærede medlem selv at tage stilling til det.

Til den anden bemærkning om, at vi fra oppositionens side ikke havde lavet et fuldstændigt lovforslag, skal jeg ganske kort sige, at da vi sidste gang behandlede sygekasseloven, stillede vi nogle og fyrré konkret udarbejdede ændringsforslag, og under behandlingen gjorde vi gældende, at forudsat loven fik de virkninger, vi regnede med ville komme, ville vi komme med et forslag. Jeg kan videre sige til det ærede medlem, at når han nu har udarbejdet et fuldstændigt lovforslag, er det ærede medlem så sikker på, at det er dækkende? Er det lige så vidtgående som det forslag, oppositionen har fremsat? Der er i hvert fald afgørende punkter, hvor det ærede medlems forslag ikke på samme måde som vort går ind i hele den problemstilling, der var tilsigtet: fortsættelsessygekassernes forbedrede status.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Mørk: Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.